

Boerescu, Dan-Silviu, *Literatură pentru copii... pagere și semafoare. Curentul cultural*

Deși a publicat două volume de proză scurtă (Iubire, sunt un obiect nezburaător – 1993 și Alergând prin sine – 1996) și un volum de „meditații pe o temă dată” (Cui îi place școala? – 1997), cele mai populare cărți ale băimăreței Florica Bud par a fi cele destinate micilor cititori. După *Aventurile lui Nu-Motanul la curtea zmeului Ca-Fe-Mini* (1994) ori *Nu-Motanul și zmeul Pager* (1995), autoarea acestor povești – în fapt - ...”pentru adulți și alți copii” vine să încheie o inedită trilogie cu *Nu-Motanul și zmeul Semafor Roșu-Galben-Verde*, care beneficiază și de minunatele ilustrații ale artistului Gheorghe Makara.

Ambiția Floricăi Bud este de a scrie – mai multe decât simple povești în care pieptenul lui Harap-Alb a fost înlocuit, în decorul civilizației supertehnologizate, cu pagerul – texte destinate celor „mai mult ori mai puțin pregătiți să se apere în jungla de fiare cu patru roți conduse cu indiferență creatoare de monștri de către „Adulți Plictisiți, Obosiți, Tracasați, Indiferenți, Răutăcioși”, în goana lor nebună după bani și putere”. Drept urmare, dincolo de pitorescul aventurilor lui Sir Nu-Motanul, a distinsei lady Da-Miorlau și a nebunaticului între pager, computer și INTERNET Bebe-Pisoi, se poate citi un avertisment: nu transformați lumea copiilor ajunși adulți într-o „joacă” perfidă a adulților ce au uitat, cu cinism, că au fost și copii! Altminteri, „Marea-Vișinie-A-Ideilor-Non-Profit” se poate transforma într-o utopie-alibi a gândurilor vinovate, aparținând, nu-i așa, „eroilor de poveste pensionați înainte de vreme”. Pentru ca acest lucru să nu se întâmple, Florica Bud investește suficientă candoare pentru a dota realitatea murdară și agresivă cu zulfii blonzi ai inocenței și ai credinței că omul poate fi recâștigat de partea sentimentelor genuine, a purității originare. Fapt care, în opinia sa, s-ar putea petrece chiar în lumea în care armăsarul hrănit cu jăratic s-a preschimbat în „Pasărea-Un-Cal-Putere”, ce poate fi oricând implicată în „accidente de circulație” sau în alte metafore ale... accidentelor de existență. Florica Bud știe însă că reconversiunea adultului într-un copil cu sufletul curat este realizabilă numai în

filele unei cărți-feerie în care, oricând, Nu-Motanul justițiar poate „să întoarcă Împărăția cu susul în jos”. Numai că, „din păcate, realitatea dă buzna și în lumea poveștilor, bulversând eroii și desfășurarea evenimentelor”. De aceea, pot paria și eu „pe cinci capace de Coca-Cola, toate având imprimată pe dos litera O”, că autoarea va reveni cât de curând în lumea prozelor exclusiv pentru adulți, pentru a provoca un nou război cu „răutatea” lor.